

Protokol o hlavním líčení

Okresní soud v Příbrami dne 13. prosince 2021 v 13:00 hodin (skutečně započato v 13:05 hodin)

Trestní věc proti **obžalovanému** [REDAKCE]
pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku

Přítomni:

Předsedkyně senátu: Mgr. Michaela Kalná

Přisedící: [REDAKCE]

Protokolující úřednice: Bc. Jana Nováková

Státní zástupce OSZ v Příbrami: [REDAKCE] – osobně, doručení vykázáno

Obžalovaný: [REDAKCE], narozený [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE]
[REDAKCE] – osobně, soudu znám

Obhájce: [REDAKCE] – [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE] – osobně,
doručení vykázáno, soudu známa

Poškozená: [REDAKCE], narozená [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE]
[REDAKCE] – nikdo

Zmocněnec: [REDAKCE] – advokátka, se sídlem [REDAKCE]
[REDAKCE] – osobně, doručení vykázáno, soudu známa

Znalec: [REDAKCE] – osobně, prostřednictvím videokonference, doručení
vykázáno

V souladu s § 111a tr. ř. totožnost znalce [REDAKCE] ověřena pověřeným
zaměstnancem [REDAKCE], který je po celou dobu přítomen.

Doručení vykázáno, lhůty zachovány.

O průběhu hlavního líčení bude pořizován zvukový záznam.

Podle § 219 odst. 2 tr. ř. pokračováno v odročeném hlavním líčení. Konstatován podstatný obsah
dosavadního jednání ze dne 10. 11. 2021.

Strany shodně prohlásily, že nedošlo k žádné změně.

Přistoupeno k výslechu znalce: [REDAKCE] – totožnost ověřena
prostřednictvím videokonference, který po zákonném poučení dle § 106 tr. řádu a dále dle §
346 tr. zákoníku uvádí:

K věci uvádí:

Poučení ze zákona je mi zřejmé. Nic mě nevyklučuje z podání posudku. V době vyšetření, což bylo na podzim v roce 2020, podával jsem posudek v říjnu, tak od té doby jsem nezjistil nic nového, co by měnily závěry posudku. Závěry jsem opět konzultoval se znalkyní z oboru psychiatrie, která již byla vyslechnuta, a jsme v souladu. Nic neměním na závěrech a odkazuji na ně. Posuzoval jsem paní [REDAKCE] s tím, že její intelekt je v pásmu normy, její osobnost je rovněž v normě. Nemá žádné disociální známky, nemá histriónské rysy, tzn., že její myšlení není zkresleno emocemi, není sebestředná a dramaturgická. Nic takového jsem nezjistil. Je spíše extrovertně laděná, submisivnější. Objevuje se u ní větší nedůvěra, sebekritičnost, interpersonální závislost, impulzivita a převažuje optimistické ladění. V době vyšetření jsem nezjistil takové množství příznaků, které by mohly vést k závěru o posttraumatické stresové poruše, či-li ztotožňuji se s tím nálezem kolegyně z oboru psychiatrie, že se v té době jednalo o odeznívající poruchu přízpusobení v reakci na trest s tím, že prošetřovaná událost byla jedním z činitelů, jedním z faktorů, které se mohly spolupodílet na vzniku uvedené poruchy, kterou kolegyně diagnostikovala. Vzhledem k tomu, že posuzovaná paní měla velmi fragmentované vzpomínky, které se týkaly události a kolegyně to přisuzovala vážné kombinované intoxikaci, tak tam ani nevznikaly obsahy, které by byly posttraumatického stresového charakteru. Pravděpodobně, pokud k události došlo, tak měla spíš sekundární dopad na psychiku poškozené vzhledem nebo ve směru k snížení její životní spokojenosti v tom období. Nicméně následoval také rozchod s partnerem, takže to byl další stresor, který mohl spolupůsobit. Ještě bych doplnil, že zátěž pravděpodobně vyplývala spíše u ní ze subjektivně vnímané informační nejistoty, která se týkala skutku, protože měla jenom záblesky vzpomínek. Dál se týkala studu i vzhledem k tomu kontextu života na vesnici, kdy by se styděla, pokud by se toto dostalo ven, a to se podílelo na jejím stavu v době vyšetření. To je asi všechno, co bych uvedl k osobnosti a dynamice.

Senát, státní zástupce a zmocněnkyně bez dotazu.**K dotazu obhájkyně uvádí:**

Na otázku č. 4, zda byl u poškozené zjištěn motiv, pro který by mluvila nepravdu, jsem odpověděl, že takový motiv nebyl zjištěn. Nedomnívám se, že by takovým motivem byl strach poškozené z reakce jejího partnera, přítele či obava z rozpadu vztahu, protože ona si takřka nic nepamatovala. Vlastně tam to bylo obsahově tak chudé, že pokud by chtěla působit, řekněme teoreticky na nějaké další osoby, dramatickostí něčeho, co by si vymýšlela, tak by spíš uváděla nějaké další detaily a okolnosti, ale ona si opravdu skoro nic nepamatovala z těch událostí, tzn., nevidím tam důvod. Ona partnerovi uvedla, že byla znásilněna v té době, ale dál to bylo obsahově chudé, takže spíš si myslím, že tam není důvod ani ta výpověď nevyplývá tak, jako by byla vykonfabulována, vymyšlena za účelem nějaké sebezprezentace nebo že by chtěla něčeho dosáhnout. Nicméně svědkové i sám pan obžalovaný uváděl také, že k intimnímu kontaktu došlo, byť on uváděl jiný způsob, ale v podstatě toto bylo potvrzeno i z jiné strany. Skutečně nevím, zda je možné, že s ohledem na absenci vzpomínek a strachu z reakce přítele, došlo třeba k podvědomému ztotožnění se s interpretací události tak, že k pohlavnímu styku došlo proti její vůli, i když tomu tak nemuselo být. To skutečně nevíme, byla prokázána intoxikace kokainu a alkoholem. Odkázal bych tady na závěr paní kolegyně, že ona nebyla schopna se v tom stavu orientovat v dějích, které tam probíhaly. Vycházel bych spíše z toho, že byla silně intoxikovaná, jak se to potvrdilo a či-li tím byly její schopnosti limitovány.

K dotazu soudu uvádí:

Nejsem toxikolog, ale ona popírala, že by vědomě kokain požila. Alkohol přiznala, ale kokain ne. My skutečně nevíme, jak na psychiku mohou působit. Ona subjektivně popisuje, že měla v podstatě různá okna a mezitím záblesky vzpomínek, ale pamatovala si například, že tam v místnosti přešel kocour, pak si pamatovala, že nad ní ležel obžalovaný při tom styku. Pak si

pamatovala něco s cesty domů, že zastavil taxík, takže ona si toho mnoho nepamatovala, či-li usuzují, že mohla působit zmateně, pokud se nějak projevovала a nepamatovala si ani toho dalšího obviněného, že by tam vůbec byl, ale on vypovídal o tom, že s ní měl styk. Takže z toho usuzují, že musela být zmatená a musela mít výpadky paměti. Ale jak to přesně vypadalo, to se nedá takhle vykonstruovat, to nevíme. Něco popsali obžalovaní nebo někdo z obžalovaných myslím, že uváděl, že chodila stále domů, že si šla lehnout, ale furt se vracela, takže takové chování zřejmě i oni se zapamatovali nebo možná pan obžalovaný, který sedí vedle v soudní síni, že si to zapamatoval jako nápadné, ale on by spíše mohl popsat, jak na něj působilo její chování. Takto zpětně to rekonstruovat nemůžu.

Dále senát, státní zástupce, zmocněnkyně a obhájkyň bez dotazu.

Obžalovaný bez dotazu.

Po zákonném poučení uvádí:

Znalečné zašlu písemně.

Výslech skončen v 13:18 hodin.

Obžalovaný bez vyjádření.

Po tiché poradě senátu vyhlášeno **usnesení:**

Soud **zamítá** návrh obhajoby na výslech svědka [REDAKCE]

Podle § 213 odst. 1 tr. řádu byly stranám předloženy k nahlédnutí následující listinné důkazy:

- aktuální opis RT na č. l. 413.

Strany nenavrhují jeho čtení.

Bez připomínek.

Státní zástupce a obhájkyň bez návrhu na doplnění dokazování.

Vyhlášeno **usnesení:**

Dokazování se končí.

Státní zástupce v závěrečné řeči uvádí:

Domnívám se, že bylo po provedeném dokazování jednání pana obžalovaného v plném rozsahu prokázáno tak, jak je uvedeno v obžalobě. Oproti přípravnému řízení se na provedených důkazech podle mého nic zásadního nezměnilo. Pokud jde o důkazní situaci, tak si v podrobnostech dovoluji odkázat na písemné vyhotovení obžaloby, kde v podstatě jsou důkazy konstatovány jak skutkově, tak i právně. Jenom bych chtěl ve stručnosti shrnout, že nepochybně tedy prokázáno, že v inkriminované době se paní poškozená nacházela v přítomnosti obžalovaného a ještě tedy dalšího jeho kamaráda a nepochybně rovněž bylo prokázáno, že mezi obžalovaným a poškozenou došlo k pohlavním styku. Zásadní v dané věci je posoudit, zda styk ze strany poškozené byl dobrovolný, respektive zda nebyla ve stavu bezbrannosti a dále posoudit i to, zda to mohlo být pro obžalovaného srozumitelné a zda tento to mohl vnímat. Myslím si, že v tomto směru rovněž tyto skutečnosti byly prokázány tak, jak je popsáno v obžalobě. Pan obžalovaný v tomto směru vlastně jaksi nedoznává protiprávní jednání. Uvádí na svoji obhajobu to, že poškozená nebyla ve stavu bezbrannosti, byla orientovaná, komunikovala, spolupracovala, takže z její strany považuje nejen to, že nebyla ve stavu bezbrannosti, ale že se stykem souhlasila.

